

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا

وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ

فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ

AİLEDE ANNENİN ROLÜ

Değerli Kardeşlerim!

Aile; bir insanın dünyaya geldiği, sevgi ve şefkatle yetiştirildiği, edep ve ahlâkı öğrendiği, düzgün bir kişilik edindiği ve geleceğe en güzel bir şekilde hazır edildiği yerdir. Ailede bunların gerçekleşebilmesi için aile bireylerinden her birinin önemli görevleri vardır. Şüphesiz bu görev ve sorumlulukların başında annenin üstlendiği rol gelmektedir.

Annenin varlığı, eşi ve çocukları üzerindeki etkisi dikkate alındığında, ailede en önemli sorumluluğun annede olduğunu söylememiz mümkündür. Zira anne, gözlerini dünyaya açan çocuğun ilk gördüğü kişidir. Bir çocuğun ilk ve en önemli öğretmenidir. Hiçbir öğretmenin anne kadar bir çocukla ilgilenmesi mümkün değildir. Dolayısıyla çocuk ilk kelimelerini, hem kişisel hem çevre temizliğini, gerek eşyalar gerekse canlılarla ilişkilerinin nasıl olması gerektiğini ilk olarak annesine bakarak öğrenmektedir. Annesiyle geçirdiği vakit süresince aslında sürekli eğitim görmektedir. Bunun da ötesinde, çocuğun henüz anne karnındayken aslında bir şeyleri öğrenmeye başladığı kabul edilmektedir. Bu nedenle annelerin her bir sözü, her bir hareketi hatta her çeşit duygusu bile çocukların kişiliğine etki etmektedir.

Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) bir hadis-i şerifte şöyle buyurmuştur: “Her doğan fitrat üzere doğar. Sonra anne babası onu Yahudi yahut Hıristiyan veya Mecûsî yapar...”¹ Efendimiz bu sözüyle çocukların adeta bir sünger gibi anne babasında gördüğü her bir şeyi çekip benimsediğini ve gerek zihin dünyasını gerekse inanç dünyasını buna göre şekillendirdiğini ifade etmeye çalışmıştır. Bu hususta elbette babanın da sorumluluğu vardır. Ancak toplumumuzun genel yapısına baktığımızda bu konuda annelerin daha büyük bir etkiye sahip olduğu anlaşılmaktadır. Zira istisnalar bulunmakla birlikte, genelde babalar çocuklarından daha uzakta iş hayatıyla uğraşmakta, anneler ise çocuklarının bakımıyla daha fazla meşgul olmaktadır. Bu nedenle annelerin dini hassasiyetlere sahip bulunması ve ibadetler konusunda hassas olması, evladının da gelecekte bu hasletlere sahip olacağı anlamına gelmektedir. Evde şarkılar dinleyen annenin evladı şarkılara, Kur’an dinleyen annenin evladı da Kur’an’a aşina olmaktadır. Namaz kılan bir annenin evladı namaza, makyaj yapan bir annenin evladı da makyaja merak salmaktadır. Çünkü çocuklar genelde nasihatlere karşı kulaklarını tıkamakta, örneklere karşı ise gözlerini açmaktadır. Örnek olmadıktan sonra çocuklarımıza vereceğimiz tavsiyeler anlamsızdır. Bu nedenle geliniz; edepli ve ahlâklı çocuklar yetiştirmek istiyorsak öncelikle biz örnek olalım. Öğrenmelerini istediğimiz şeyleri önce biz yapalım. Her bir hareketimizin ve her bir sözümüzün çocuklarımıza etki ettiğini unutmayalım. Bu fiili dualarımızın yanında sözlü dualarımıza şu cümleleri de katalım:

“Rabbim! Beni ve soyumdan gelecek olanları namazı devamlı kılanlardan eyle; Rabbimiz, duamı kabul eyle!”²

¹ Müslim, Kader, 22.

² İbrahim, 14/40.